

Ilma siin artiklis toodud fakte teadmata , on võimatu mõista praeguses maailmas ja riikides eraldi toimivaid võimusuhteid . (tõlk)

JUUDID ja TALMUD

Moskva , 10.10.1881 aasta .

KAGAL

Ei tea , kas pööras endale piisavat tähelepanu artikkel , mis paigutatud „Rus“ Nr.46 ja 47 , mis koostatud kadunud Jakov Brafmani poja poolt , üldnimetusega „ Juutide kombestiku muutmise plaan „ . Selle vastukajasad pole me siiani ajakirjanduses kohanud , kuid muuhulgas , kahtlematult , need artiklid on sisukaimad , tõsiseimad ja tõeseimad kõigest , mida siiani meie trükis juutide kohta Venemaal avaldatud . Kui meie ühiskonna tähelepanu on sellest küsimusest küllastunud , jättes selle lahendamise valitsusele , on kandunud nüüd teistele asjadele , teistele ülesannetele ja nn. päeva kurjustele , siis vene elanikkonna jaoks , kes elab juutide asuralas , pole see üldsegi kaotanud oma igapäevast praktilist tähendust ; see ei saa talle igavaks muutuda , ei saa seda arhiivi anda , nagu ei anta arhiivi , ega kaota oma tähendust kannatajale tugev ja terav valu , mädapaise , või pind , mis kehas tolknep , kuni ta on kehas , kuni ta teeb valu , ega ole mädapaise kehast eemaldatud . Pole teada tööde käik valitsuskomisjonidel , kes on määratud meie lõuna , kirde ja kagupiirkondade erinevatesse kubermangudesse „õigete ökonoomiliste meetmete ja reeglite kehtestamiseks juutide ja kohaliku elanikkonna vahel „ (umbes nii kõlab komisjonide ametlik tiitel) . Võib siiski juba ette öelda , et kõik need komisjonid hakkavad kolama pimeduses , nagu juba kümneid aastaid kolab juutide küsimuses pimeduses meie kõrgeim administratsioon , kui ta ei kasuta Brafmani poolt tehtud paljastusi . Muide , isegi eeldada sellises ulatuses tähelepanematust valitsuse poolt oleks enam , kui imelik ja vaevu lubatav .

Tegelikult , kas on alust tõlgendada imelikke , kristlaste ja juutide omavahelisi ökonoomilisi suhteid , kui osutub , et iga kristlane – maavaldaja , on kagali poolt müüdnud kellelegi juudile ? Jah , müüdnud nagu isikliku ekspluateerimise objekt koos varaga – ning see pole mingi kujundlik kõneväljend , vaid juriidiline termin , sest müük on kinnitatud aktiga , erilise ostukinnitusega . Täpselt samuti tehakse ostu-müügi objektideks külad , asulad , terved piirkonnad koos seal elavate hingedega (loomulikult ainult kristlastega) . Meie nähtava võimsa kodanikuõiguse kohal võimutseb nähtamatu , salajane , kuid veelgi võimsam , eelmist eitav , täiesti eriline „ õiguslik kord“ , mis allub mitte ainult juutide jurisdiktsioonile , vaid ka venelaste omale – isegi nende eneste teadmata . Talmudistlike reeglite „Heskat-Ušub“ alusel , so. kagali võimust piirkonnas , see rajoon – seletab Brafman – millele on juudid elama asunud , muutub kogu seal asuvate isikute ja nende varaga juutide omanduseks . „ Teiseusulise vara on vaba ja kes selle enne haarab , sellele see ka kuulub „ - ütleb „ seaduse sõna“ (Hošek-Gamišpot , lk. 156) . Selle alusel kagal , st. juutide rahvuslik kohalik valitsus , tunnistades kõik antud piirkonnas asuva enda omaks , nõndanimetatud „ üldomanduseks „ , müüb eraldi juutidele kaks õigust : üht nimetatakse juutide kombel meronia , või maarufia , õigus isikutele , teine - hazaka , õigus varale . Müügiakti ühele , või teisele õigusele , mõlemale korraga , nimetatakse gahlat . Meroni õiguse müügiga , räägib Brafman , tehakse antud teiseusuline isik lahutamatuks ja seejuures selle juudi erandituks omanduseks , kes ostis meroni ja nüüd juba mitte ükski juut maailmas , ei oma õigust seda kristlast rahaga pitsitada , täita tema soove , ega üleüldse temaga mingitki tegemist teha . Hazaka vahendusel , läheb kogu , mingi kristlase vara , selle õiguse ostnud juudile ja juba ükski juut maailmas ei oma õigust seda vara rentida , anda sellele

laenu , sõlmida selle valdajaga mingisugustki tehingut . Kagal omalt poolt kohustub (ja see kohustus pannakse ostuga kirja) ostjale tema „ettevaatamatuse“ puhul , vahendite valimisel „teiseusulise“ vara , või isiku lõplikuks omandamiseks , kindlustama kaitse „teiseusulise“ administratsiooni , või kohtu ees , aga samuti kaitse ükskõik millise juudi ees , kes julgeb tema õiguste alale tungida , mis ostjale antud ja tekitab talle mingitki kahju : sellist omavolitsejat ähvardab bet-din , salajane juutide kohus , mis määrab vahel ka surmaotsuseid - alati täideviidud otsuseid ! ..

Vaat , selline on muuseas põhjus , miks juutide vahel ei saa olla konkurentsi . See on kolossaalne , mitte ajutine , vaid pidevalt toimiv vastasseis , suunatud kogu kristliku elanikkonna vastu nendes piirkondades , mis kuuluvad juutide asurkondade alla . Aga nii , kui peaaegu kogu nende piirkondade kaubandus on juutide kätes , siis milliste tühikõlalised , silmakirjalikud on kõik kõned „vabast kaubandusest“ , „vabast“ , päästvast , justkui kõike reguleerivast „konkurentsis“ , mis kohaldatakse nende õnnetutele piirkondadele ! Trüki ja isegi „valgustatud inimeste“ nõupidamis saalides kostuvad nüüd hääled müügiõiguste müümise kasuks ; müüjate omavahelisest konkurentsis , millest oodatakse kõige paremaid tulemusi . Ei hakka üldisest printsibiivist arutlema , kuid millese naeruväärsusena kõlavad need lubadused kogu 26 -le Vene impeeriumi kubermangule – (nende heremi ja gahlatite paistel) . Heremiks nimetatakse karistust , mis pannakse tõrkuvale kristlasele : kui müüdnud kristlane osutub allumatuks tema ostnud juudi suhtes , tõrkuv , või üleüldse tõmbab endale kagali pahameele , siis kagalil piisab vaid kuulutada selline ebamugav kristlane heremi all olevaks ja jälle , mitte ükski juut maailmas ei julge temaga minna vähimatessegi kaubanduslikesse suhetesse – aga see on piirkonnas , kus osta ega müüa ei saa muidu , kui juudi vahendusel , võrreldav täieliku laostumisega ....

Mitte ammu tagasi , oli ühes ajalehes trükitud Volõõnia kubermangust pärit mõisniku jutustus sellest , kuidas ta , allutatud heremile , oli sunnitud lõpuks oma uhkust kärpima ja pöörduma mingi Galiitsia rabi poole (nähtavasti kõrgemast instantsist) alandliku palvega talt selle interdikti maha võtmiseks : austria rabi soostus armulikult selle kristlase palvega ja viimane omas taas võimalust oma maal toodetu turustamiseks ! Küsime nüüd : kas pole see mitte ilukõneline , naiivne ja samas ohtlik , kahjulik lagundamine – kõik need „liberaalsed“ ja „humaansed“ jutud juutide õiguste laiendamise kohta , nende täieliku võrdsustamiseni kõigi ülejäänud Venemaa alamata õigustega – vajadusest anda juutidele õigus , peale ülalmanitud 26 kubermangu , vabalt kogu Vene impeeriumis elama asuda jne. , kuni peetakse simas sellist juutide hõimu sisemist organisatsiooni ? Mida muud tähendab see juutidele pakutav õiguste laiendamine , kui kogu ülejäänud Venemaa allutamine juutide „õigusruumile“ , jurisdiktsioonile ja kagalite võimule , praeguste juutide asurkondade gahalite gahalite , meroni , hazaka ja heremi mõju laiendamine ? Mingit muud vaatenurka juudiküsimuse lahendamiseks Venemaal veel ei saa olla – iga teine , üldisem , paistab tähelepanu eemale juhtimisena . Kõigile meie judofiilsete ajalehtede aruteludele , kõigile üleskutsetele , isegi mingil määral nahaalsetele juutide eneste kõnedele perioodilistes väljaannetes , vastame me küsimusega : aga GAHLAT ? Aga MERONIA ? Aga HAZAKA ? Aga HEREM Aga KAGAL ja BET-DIN ? Las ei kaldu vastusest kõrvale – las ütlevad otse : kas see on väljamõeldis , või tõsi – ja kui väljamõeldis , siis millised saavad olla nende tõendused sellele , mis kaaluvad üles Brafmani tunnistused tema toodud dokumentides ? Kui õigus , siis las seletavad ise , kuidas nad ühitavad sellise erandliku , juudi hõimu privileegeeritud seisuse asendi võrdõiguslikkuse ja vabaduse ideega ? Kui Brafmani tunnistused on õiged , siis nähtavasti küsimus juutidest nõuab ka teistsugust püstitust : see pole enam küsimus juutide emantsipatsioonist , vaid kristlaste emantsipatsioonist juutide hõimu organiseeritud streigist , juutidele Vene impeeriumi üldiste seaduste toime mitte laienemisest , kristlaste allutamisest juudi seaduste toime alla , kristlaste piiramine suurest , ahistavast , nõrkematult tegutsevast juutide vandenõust .

Selle asemel , et „rahu huvides“ toppida kinni kõrvad ja pahandada , või pöörata silmad kõrvale , on vaja tegeliku maailma rahu huvides heita eemale see valelik ja oma olemuselt odav leplikus ,

millega me nii tihti toome oma vere ja hingesugulasi ohvriks kurtummale humaansusele ja viirastuslikule liberalismile ; on vaja teravdada kuulmist ja vaadata tõe otse näkku , teadvustada käesolev , reaalne asjade seis . Aga seis on selles , et juudid , oma asurala piires , sunnivad meid elama „riik riigis „ , enda administratiivsete ja kohtu organitega , kohaliku rahvusliku valitsusega , - riik , mille kese on väljaspool Venemaad , piiri taga , mille ülemvalitsuseks on „Üleilmne juutide ühendus „ Pariisis . Me ei pane sellise organisatsiooni poole püüdlemist juudi hõimule süüks . Meie vaatevinklist lähtudes ja „Rus“-i lugejatele juba tuttav , on selline püüdlus seletatav kogu hämmastava Iisraeli poegade ajaloolise saatusega , kes kutsutud hingeliset maailmarahu hoidma ja saavutanud selle maailmarahu Davidi poja – Jeesus Kristuse näol , kuid mitte ära tundnud enda hõimu kutsumuse täitmist Kristuse kujus , püüdes maailmarahu eitusele ja maailmavõimule antikristuse ideega . See pole süüdistus , vaid määratlus , me vaid täheldame fakti . See pole hämmastav , kuid hämmastav on see , et juutidel õnnestus selline juutide riigi olemine vene riigis , millel on oma keskus välisriigis , kindlustada end kogu vene riigi võimsuse juures ! Tõeliselt hämmastav , millise lihtsameelse valmisolekuga , andis vene valitsus garantiid juudi ühiskonna terviklikkuse ja kindluse säilimiseks , kui hoolitsevalt valvas igasugusest sisemisest lagunemisest ! Peab keeletuks muutuma , kui veendud , kuidas vene enda võimuga , tema sisemise sunnijõuga , vene enda kriminaalseaduste hirmuga ehitasid juudid oma rahvuslikku riigihoonet , kehtestasid oma võimu kristlaste üle , oma sunnimeetmed , oma eksploatatsioonisüsteemi vene elanikkonnale , oma pettuste süsteemi ! ....

Kõik see on paljastatud kadunud Brafmani töödes , tema „Kagali Raamatus“

<http://web.zone.ee/mulk3/KAGALI%20%20RAAMAT.pdf>

, mille teine , hulga parandatud ja laiendatud trükk , ei lase enda ilmumist oodata . Kõik see on lühidalt edasi entud meie poolt juba märgitud „Rus“-i Nr.46 ja 47 artiklites – kõik see , muideks , kõige paremini kinnitatakse Vene impeeriumi seaduste kogus ! .... Brafman , muideks , piirdub oma plaanis „juutide olme ümberkujundamine“ ainult viitega , mida ei tohiks teha vene valitsus ja mis olemasolevast seadusandlusest kuuluks kaheldamatult väljavahetamisele administratiivsest , õppe ja riiklikust poliitikast . Nii , tema arust , on hädavajalik muuta administratiivsest osast kõik siiani kehtivad seadused , mille järgi juudid eristuvad erilistesse kogukondadesse maksude maksmiseks ja riigikohustuste täitmiseks ja kõik olemasolevad erandlikud ühiskondlikud juutide korjandused – teiste sõnadega , hävitada juutide andamite kogujad ja kaotada „karbimaksu kogumine“ (eriline rabide poolne katuseraha kogumine juutidelt) , üldine ja üldkasulik .

Juudi juhtide kaval poliitika , nende kaasmõtlejate elama asumisel võõras riigis , oli alati selles , et meelitada valitsused valmisolekule jätta juutidelt raske ja kallis maksude kogumine juutide enda kanda ja mitte koormata riikide eelarveid juudi kogukondade üldiste kuludega (nagu haiglad , koolid) . Peaaegu kõik valitsused läksid selle ahvatleva ettepaneku liimile ja nõustusid heameelega järgnevate tingimustega : et andamid juutidelt korjavad juudi andamikogujad , kes on juudi ühiskonna poolt valitud ja selles ametis riigi poolt kinnitatud ; et juudi ühiskondlike kulutuste katmiseks lubatakse valitsuste poolt seadustatud , erilised , täpselt määratletud korjandused juutidelt ja et kohalik administratsioon oleks kohustatud osutama igakülgselt abi makskogujatele , juhul , kui juutide mass tõrgub , või on mõned üksikud vastu ja isegi jälitama neid seaduse nimel . Oma olemuselt tundub asi täiesti süütu ja ratsionaalne , kuid selle tulemusel , Brafmani sõnul , tuli välja , et juudi ühiskondade kohal , mis võibolla ilma selleta lahustuks , või oleks vaid ühe õiguslik-religioosse sidemega , rullus kohemaid riigivõimu lipu asemel lahti juutide rahvuslik valitsus maksukogujatega eesotsas . Selle juhtkonna kätte koondusid meeletud rahalised vahendid juudi-rahvuslike eesmärkide täitmiseks , koondus sunnijõud , hoida kogukonda kõige rangema jurisdiktsiooni ja võimuikke all , teiseusuliste kätega toimuvate karistuse hirmu all , st. vene enda valitsuse ! Andamite korjajatele oli tehtud ülesandeks viia sisse andami nimekirjad , st. anti võimalus varjata tegelikku juutide arvukust , mida nad ka teevad täiesti edukalt , vähendades oma liikmeskonda , üldise arvamuse ja Brafmani arvates , praktiliselt poole võrra .

„Olukord 1844 aastal , karbikorjanduses „ mis oli viidud seaduste kogusse , - oli tõeliselt metsik . Nähtavasti , mis on asja vene valitsusel : kas juudid peavad Talmudi nõudmistest kinni koššeri suhtes , st. söövad juudid mingi looma liha , mis kõige erilisemate talmudistlike rituaalidega lõigatud erilise noaga ja mida koššeriks nimetatakse , või söövad muud , st. loomaliha , mis pole talmudi järgi tapetud -lõigatud , mis talmudi järgi on juudile keelatud . Kuid juutide juhid suutsid ühendada selle koššeriga fiskaalsed huvid ja kuigi koššer teeb liha eriliselt kalliks ja seetõttu vaesele juudi massile mittemeeldivaks , on koššer siiski kindlaim kaitsemüür juutide erilisusele ja Talmudile . Ja seetõttu .....seetõttu juute , kes ei pea koššerist kinni , karistatakse vene võimu enda poolt , kui „ koššermaksust kõrvalehiilijaid“ ! Imelik on lugeda meie Seaduste Kogust järgnevat lõiku vene valitsuse hoolitsusest juudi talmudistlikust usundist (karbikorjandusest ,) : „ Loomade ja lindude koššer tapmisel ei kasutata mingeid muid relvi , aga juutide lihamüügil teisi kaale , peale kokkuostjate (juutide eneste) antud tema märgiga ja rabi tunnistusega , et neid võib koššeri jaoks kasutada ....“

Julges juut valmistada endale liha lihtsa noaga , ilma rabi tunnistuseta , sõnaga , osutus mitte täiesti ortodoksseks , - trahv , või veelgi hullem : on süüdi vene kriminaalseaduse ees !

Kuid veelgi suurepärasem on meie „ Juutide olukord 1835 aastal“ ka seda täiendav seadus 3.07 . 1850 aastast . „ Sünagoogide ja palvemajade järgi valve seadmisest „ . Jeruusalemma langemisega ei saa juutidel olla , ega ole võimalik templites jumala teenimine (ohverduste , koosseisuliste hingekarjastega jne.) , vaid on ainult jumala palve . Ühtse templi asemel omavad nad tohutud erapalvemajade hulka ja hulka ühiskondlikke jumalakummardamise paiku – sünagooge . Juudi ühiskonna religioosse elu lagunemine väikesteks palvegruppideks (mida soodustab palvemajades palvetamine) , on ilminguna Iisraeli religiooni ühtsusele ohtlik ja pööras endale juba ammu juutluse juhtide tähelepanu . Ja nende meeleheaks ütleb vene riiklik seadus : „ Ühiskondlikud palved ja jumalakummardused võivad olla teostatud ainult erilistes , selle jaoks määratud ehitistes , st. sünagogides ja palvekoolides „ , mille täitmata jätmisel on trahv kuni 1000 rubla ! Kuid siiski lubab kagal takistamatult palvetada eramajades , välja arvatud mõnedel pühadel , mis on nimelt asutatud natsionaal-poliitilise ja religioosete kirgede õhutamiseks juutidel , tugevdamiseks ja kinnitamaks juutide hõimuühtsust . Neil päevil , kagal , relvastatud vene riikliku seadusega , ajab vägisi kõik juudid erapalvelatest sünagoogi . 1875 aastal , paljud Peterburgi juudid , osutatud pidupäevadel , ei soovinud oma erapalvelaid sulgeda . Juudi kogukonna esindajad , tuginedes ülaltoodud seadusele , pöördusid koheselt sandarmiülema poole ja sandarmiülem sulges palvemajad : „ ärge kalduge juutide ühiskondlikest rahvuslik-religioosetest pidustustest kõrvale ! „

Loomulikult , selline seadus peab olema muudetud ja juutidele peab olema tagatud täielik vabadus usuvabaduseks . Vene valitsus – räägib õigustatult Brafman – ei tohi takistada juudil palvetada , kus ja millal ta soovib , ega tohi olla kagali käes nende juutide karistusrelvaks , kes pole eriliselt kallutatud kogu Iisraeli heaolu eest hoolitsema . Las juutlus – kordame tema sõnu – elab religioosuses võimsuses , kui ta seda omab , kuid las ta oma võimsuse hoidmiseks ja juutide massis poliitiliste lootuste tõstmiseks , ei leia endale tugevat toetust vene riigi seaduse tahtest ! ...

Edasi osutab Brafman vajadusele loobuda juutide-rahvusliku teaduse valitsuse poolsest reglementeerimisest ja kaitsest , selleks lihtsustada 21.03. 1873a. loodud määrust juutide algõppe asutustest koos juudi õpetajate instituutidega ja muuta ära 1875 aasta seadus melamiitide jälitamisest , st. valitsuse poolt patendeerimata õpetajatest , kes peavad erakoole . Vaba , religioosse mõtte liikumine juutide seas ähvardas , kahtlematult , juutide eneste rahvusliku ühtsuse aluseid , sünnitas ja ei saanud mitte sünnitada erinevaid kõrvalekaldeid Talmudist , erinevad lahusud , mis juutluse hingelist ühtsust lagundasid . Ja vaat , vene seadus , raske riikliku haamrina , taob kogu juutluse hingejõu ühtseks , sunnib Talmudi kõige tähelepanelikumaks õppimiseks (mis määrab iga kristlase , tema isiku ja vara juudi omanduseks ja ostu-müügi , kauplemise objektiks) , nõuab rabidelt ranget juutide usku . Kui püstitada küsimus – kas on vaja juutidele anda täielik religioosse

hariduse vabadus , - kõik „liberaalid“ peaksid nähtavasti vastama ja vastaksid õieti , kui sellega nõustuksid . Kuid liberaalsed judofiilid hoiavad teist vaadet juutide suhtes . Asi on selles , et see liberaalne printsiip pole kasulik juutluse juhtidele . Osutus , võrratult etem on nendeks eesmärkideks ja ülesanneteks kasutada vene võimu sunnimeetmeid : see on ka saavutatud õppeasutuste ja õpetajate instituutide loomisega 1873 ja 1875 aasta seaduste alusel , mis kindlalt ja tugevalt kinnistavad ustavust kaasaegse judaismi alusele – Talmudile .

Me ei loetle siin kõiki Brafmani muid osutusi , kahtlemata , kinitavaid , et juutluse organisatsiooni salajane jõud lähtub peamiselt vene riiklikust seadusandlusest . Kõik Brafmani poolt pakutud meetmed , lihtsalt eitavad ja olemuselt kõige liberaalsema olemusega viivad kõik sellise vormelini : muuta ära valitsuse eriline kaitse juutide , nagu eraldi moodustunud ühiskonna kohalt , mitte seadustada , mitte toetada eraldi tema erilist eksisteerimist kogu vene riigi võimsusega , jättes ta iseenda kätte .

Selle asemel , et juudiküsimuse lahendamiseks Venemaal käia üle ja ümber , kas poleks parem ja juba aeg , astuda tema keskmesse , st. pöörduda eelkõige olemasolevate seaduste ümbervaatomisele ja lõpetada selle hirmuäratava anomaalia seadustamine ja olemise piiramine , mida kujutavad endast juutluse suhted kristlastest elanikkonda , selle võimsas täitevvõim , mis laostanud kümneid miljoneid vene rahvast , seda riiki riigis , seda salajast , kosmopoliitset – juudi suguharu organisatsiooni , mis toetub ühest küljest oma poliitilisele rahvuslikule keskmeele , „Üleilmsele Juudi Liidule“ Pariisis , aga teisest küljest – vene valitsusele , Venemaa impeeriumi enda Seaduste kogule ?! ..